

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่จะวิจัย

เนื่องจากสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การดำเนินธุรกรรมทางเศรษฐกิจย่อมต้องประสบกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนอยู่เสมออันจะส่งผลให้ภาคเอกชนไม่ว่าบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลประสบปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัว การดำเนินการกับลูกหนี้ที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินหรือมีหนี้สินล้นพ้นตัวด้วยการฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลายอาจไม่ใช่ทางออกที่ดีที่สุดในปัจจุบันเนื่องจากการล้มละลายของลูกหนี้รายหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นกิจการใหญ่ ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อไม่เฉพาะเจ้าหนี้อีกเท่านั้นแต่ยังอาจส่งผลถึงพนักงานลูกจ้างของลูกหนี้ตลอดจนภาพพจน์และบรรยากาศในการลงทุนในประเทศด้วย การช่วยเหลือลูกหนี้ให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปโดยไม่ต้องล้มละลายจึงเป็นทางเลือกที่สมประโยชน์ของทุกฝ่าย ฝ่ายเจ้าหนี้โดยเฉพาะเจ้าหนี้ไม่มีประกันก็มีโอกาสได้รับชำระหนี้มากขึ้นกว่าในกรณีลูกหนี้ต้องล้มละลาย ลูกหนี้ก็สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้โดยไม่ต้องล้มละลายหรือต้องเลิกกิจการ พนักงานลูกจ้างของลูกหนี้ก็ไม่ต้องถูกเลิกจ้างและมีงานทำต่อไปอีกทั้งยังช่วยรักษาบรรยากาศการลงทุนในประเทศไว้ด้วย

เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบัน จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลายโดยได้มีการตราพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541ซึ่งได้มีการบัญญัติในเรื่องการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และกำหนดมาตรการในการดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ นอกเหนือจากการฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งหรือคดีล้มละลาย แต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และกระบวนการล้มละลายบางประการยังไม่เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2542ขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องต่อการแก้ไขข้อขัดข้องในการลงทุนของภาคเอกชนมากขึ้น

ในเรื่องของการบอกปิดสัญญาที่มีภาระนั้นพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 ไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งการบอกปิดสัญญาที่มีภาระนั้นมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เนื่องจากหากไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจผู้บริหารแผนในการบอกปิดสัญญาที่มีภาระแล้วการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้อาจเกิดปัญหาและอุปสรรคขึ้นเพราะจะต้องแบกรับภาระในสัญญาที่ลูกหนี้ได้กระทำไว้ก่อนล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการ ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษากิจการของลูกหนี้ให้อยู่รอดและไม่ให้เกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการฟื้นฟูกิจการแล้วจึงจำเป็นต้องมีบทบัญญัติใน

เรื่องนี้ พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ผู้บริหารแผนในการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติโดยให้อำนาจแก่ผู้บริหารแผนในการที่จะยอมรับหรือปฏิเสธทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาของลูกหนี้ที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เพื่อให้ผู้บริหารแผนสามารถดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการได้โดยไม่เกิดปัญหาหรืออุปสรรคใด ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทำให้การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้นั้นประสบความสำเร็จและกิจการของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไป อันจะส่งผลดีแก่ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายเจ้าหนี้ ลูกหนี้ พนักงานลูกจ้าง และสังคมส่วนรวม ซึ่งบทบัญญัติในเรื่องการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 มีความไม่เหมาะสมอันอาจทำให้การดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เกิดปัญหาและอุปสรรค จึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาวิเคราะห์บทบัญญัติดังกล่าวของประเทศไทยและศึกษากฎหมายในเรื่องดังกล่าวนี้ของต่างประเทศเพื่อหามาตรการและวิธีการที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยต่อไป เพื่อให้การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ประสบความสำเร็จไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการฟื้นฟูกิจการและเพื่อความ เป็นธรรมของบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ

สมมติฐานของการวิจัย

บทบัญญัติในเรื่องการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ภายใต้พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 ไม่เหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ซึ่งมีอาจมีผลทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

เพื่อศึกษาทำความเข้าใจแนวคิด กระบวนการของบทบัญญัติการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ของประเทศไทยและหาหลักเกณฑ์และมาตรการที่เหมาะสมในเรื่องการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ของต่างประเทศมาบัญญัติปรับใช้กับประเทศไทย

ขอบเขตและวิธีการวิจัย

การศึกษาแนวความคิดทางกฎหมายว่าด้วยการบอกปิดไม่รับสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ในการวิจัยนี้จะศึกษาถึงแนวความคิด หลักการ วิธีการ มาตรการทางกฎหมายและศึกษาวิเคราะห์บทบัญญัติในเรื่องการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 ตลอดจนศึกษากฎหมายว่าด้วยการ

บอกปิดไม่รับสัญญาที่มีภาระของต่างประเทศซึ่งบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยได้ศึกษาหลักเกณฑ์ และกระบวนการการบอกปิดสัญญาที่มีภาระภายใต้กฎหมายล้มละลายของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ เพื่อนำมาพิจารณาว่าการบอกปิดสัญญาที่มีภาระในการฟื้นฟูกิจการของ ลูกหนี้ตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทยมีบทบัญญัติที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยกับการ ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้หรือไม่ และจะนำหลักการดังกล่าวนี้ของต่างประเทศมาบัญญัติปรับใช้ใน กฎหมายล้มละลายของประเทศไทยได้เพียงใด โดยวิธีการที่ใช้ในการวิจัยนี้จะเป็นการวิจัยเอกสาร ศึกษาจากตัวบทกฎหมาย แนวคำพิพากษา บทความ และเอกสารทางวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาข้อสรุปต่อไป

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อทราบถึงแนวความคิด หลักการ และกระบวนการของการ บอกปิดไม่รับสัญญาที่มีภาระของต่างประเทศเพื่อที่จะหามาตรการเรื่องการบอกปิดสัญญาที่มี ภาระในการฟื้นฟูกิจการที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย